אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם וגלזרעם
ארץ זבת חלב ודבש׃ כי הארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא
אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך
והשקית ברגלך כגן הירק׃ והארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים
ובקעת למטר השמים תשתה מים׃ ארץ
אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני
יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד
אחרית שנה׃ והיה אם שמע ג
תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ ונתתי
מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגנך ותירשך ויצהרך׃ ונתתי עשב בשדך
לבהמתך׃ ואכלת ושבעת׃ השמרו לכם פן
יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם׃ וחרה אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ ד
הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ ושמתם את דברי
אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם
לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃

ויהי היו אויבי מארץ ישראל
והשקית ברגלך כגן הירק שאין
דישה עריסה להביא מים
מעלים מגלך והשקותה
ועריך אותה לעד שתין
ולשאול והעיוך שותה
ולא הגבוה ואותה ומעלה
מים מן העיוך לגבוה אל
זו למטר השמים וגו׳ יותה
ישן על מעיוך והקבה ומשקה
עיוך וגבוה גלוי ושאינו גלוי
כאחת הולך ברגלו טשא בכתפו והשקית
רולה ומשקה כגן הירק שאין
דישלן בקשרים ומשקין אותן
ברגל ובמקל׳ ארץ הרים ובקעות
ומשובח ההר מן המישור שבו
שהמישור בבית מטר אותה זורע
טר׳ ואבל ההר בבית מטר מאין
אותה זורע חוץ שתי טרין ארבע
ומארבע טיפטעין ואחד בראשון׃
ובקעות הן המישור׃ אשר יי׳
דורש אותה׳ והלא אין׳ כל הארץ
הוא דורש שנ׳ להמטיר על
הארץ׳ ולא איש וגו׳ כמה לאיש
דורש אלא אותה ושל ידי אותה
דרישה שדורשה דורש כל
הארשת עמה׳ תמיד עיני יי׳ ך
בה׳ לאות ומה היו עריכה
ולחדש בה גזירות עתים לעוב
ועתים לרעה וכן כראיתם במסכ
ראש השנה׳ מרשית השנה
מראש השנה עדן מה יהי׳ בסופה׃
אם שומע תשמעו׳ אם שומע
כיתן השמעו בחדש׳ וכן אם
שמה תשמע׳ אם התחלת לשמע
פוסק מתשמע׳ מעל מצוה אם
יום השבת יומים יעזבך׃ ומצו
אותכם היום׳ שיהו שליכם חדשים
כאילו מצוה עתה בו ביום׃ לאהב
אתה׳ ה׳ אלהיכם׳ שלא תאמר הרינו
לעבד בשביל שאהיה משוה ושו
ושאקרא׳ ה׳ והשגיל שאקבל שכר

ראש שיטה

ראש שיטה

ראש שיטה